

accompli: Er I så ivrige, at I tager det, som det ligger? Ellers er det ud – naturligvis.

Jeg kan i hvert fald sige med statsgaranti fra Det Konservative Folkepartis side: Sådanne handler vi ikke med vores mandater. Det har vi aldrig gjort, og det vil vi aldrig gøre. Der skal gives solide, gedigne indrømmelser, hvis vi skal lægge stemmer til, og det var ikke det, der var på bordet. Det var ikke en reel forhandling. Det er en kendsgerning. Og jeg synes i og for sig, at hr. Jacob Buksti har bekræftet det i de formuleringssvendinger, som man nu kan forvente af en regeringspolitiker.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 18.00

Mødet genoptaget kl. 19.00

Forhandlingen genoptoges

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen er næste ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Vi plejer jo at gøre status over det forgangne år under afslutningsdebatten, og det må jo siges, at det seneste år har været om ikke dramatisk så i hvert fald begivenhedsrigt: Bare inden for de sidste tre måneder har vi haft et folketingsvalg, en storstrejke og en folkeafstemning, og det hører jo ikke til almindelighederne i dansk politik, men det må så også dementere, at dansk politik er forudsigelig og kedelig.

Lad mig starte med folketingsvalget, som blev positivt ved, at det lykkedes at slå det borgerlige alternativ tilbage gennem en kraftanstrengelse fra venstresiden i allersidste øjeblik. De borgerlige stod til en solid sejr, men deres økonomiske politik var simpelt hen for utroværdig og deres sociale politik for skræmmende for vælgerne.

Folketingsvalget var udtryk for en kamp om, hvorvidt velfærdssamfundet skulle afvikles eller udvikles, og valget gav sig udslag i, at vælgerne stemte for at fastholde og udvikle velfærdssamfundet. Men det skal også siges, at

regeringens liv hang i en meget tynd tråd, og at der ikke er nogen tvivl om, at valget i lige så høj grad var et fravalg af de borgerlige som et tilvalg af den socialdemokratiske ledede regering: De borgerlige var for uansvarlige og for utroværdige. Og det bør regeringen have i bagevedet, når den fastlægger den fremtidige politiske kurs.

Valget var en afvisning af skattelettelse til de velstillede og en afvisning af nedskæringer i den offentlige service. I den sammenhæng er fordelingsprofilen i regeringens pinsepakke også logisk, og det var logisk, at regeringen baserede sig på venstrefløjen. Og man må sige, at hele forløbet og debatten omkring pinsepakken jo endnu en gang viser, at det er venstrefløjen, som sikrer den økonomiske ansvarlighed her i landet. Vi har gjort det omkring finanslovene de sidste år, vi har gjort det omkring de nødvendige indgreb, og vi har gjort det igen.

Hver gang et indgreb rammer borgerlige kernevælgere, kan man være sikker på, at De Konservative og Venstre løber skrigende bort. Men en økonomisk opstramning var nødvendig her ved pinsetid, lige så vel som den var nødvendig sidste forår, og lige så vel som det var nødvendigt at føre en ansvarlig økonomisk politik omkring finanslovene, og det var også nødvendigt at ændre den sociale fordelingsprofil fra skattereformen i 1993.

Der er ingen, der kan påstå, at vi er blevet populære på pinsepakken; heller ikke vores vælgere synes, alt i den er, hvad de kunne have ønsket sig, og jeg får daglig mange breve fra vælgere, der er utilfredse med den måde, den er skruet sammen på. Men politik må jo aldrig reduceres til en kortsigtet popularitetsjagt, til et anliggende om, at man skal løbe efter, hvad éns egne kernevælgere nu synes man skal gøre på kort sigt.

Jeg ved godt, at den slags tankegange ligger langt fra De Konservatives og Venstres måde at tænke på, men ikke desto mindre er den rigtig. Og som sagt endnu en gang: Det er venstrefløjen, der sikrer den økonomiske og sociale ansvarlighed i det her land. Det har det været det sidste par år, og det er det også i det her tilfælde.

For os er det imidlertid afgørende, at indgrebet i det private forbrug – hvad der jo er essensen i pinsepakken – skal være rambuk og stødpude for en politik, hvor den offentlige service kan forbedres, og her spiller kommunernes økonomiske råderum en meget vigtig rolle. Tin-